

se je stari mož zgrudil in padel več metrov globoko. V brezupnem stanju so ga prepepljali v slovenjgraško bolnišnico, kjer je podlegel poškodbam, katere je dobil pri padcu.

V celjsko bolnišnico oddani poškodovani. Na postaji Žalec je lokomotiva zadela in odbila 51 letnega železničarja Antona Ograjenška iz Velenja. Ograjenšek je dobil hude poškodbe na glavi. 22 letni posestnikov sin Edward Štachel in 29 letna natakarka Petka Verdevova s Polzele sta se peljala na motornem kolesu, katero se je zaletelo v drevo. Pri trčenju si je zlomila Verdevova desno nogo, Štachel pa si je desno nogo hudo poškodoval. — V Vitanju je povozil avtobus 29 letnega delavca Jožefa Mavha iz okolice Vojnika. Mavh je dobil hude poškodbe na glavi in na znotraj. — V Krekovi ulici v Celju se je zaletel s kolesom v avto 18 letni krojaški vajenec Valentin Teržan iz Podgorice pri Veliki Pirešici in si je močno poškodoval desno nogo. — Ko je 32 letni hlapec Ivan Obreza iz Zavodne pri Celju vozil po cesti z dvovprežnim vozom, sta se konja splašila. Obreza je padel pod voz. Kolesa so šla čezenj in mu hudo poškodovala obe nogi. — V Št. Vidu pri Grobelnem je padel 80 letni dninar Miha Godicel v spanju s kozolca ter si zlomil več reber in poškodoval obe nogi. — V petek je padel 52 letni prgovni delavec Rudolf Vanovšek iz Pečovnika pri Celju po nekem pobočju 20 m globoko in si zlomil levo ključnico. — Imenovani so se zatekli po zdravniško pomoč v celjsko bolnišnico.

Smrt hlapca pod vozom. Franc Šip, uslužben pri posestniku Francu Žagarju v Škofji vasi pri Celju, je peljal z deskami naložen voz od žage nad Novo cerkvijo proti Višnji vasi. Voz se je prevrnil in pokopal pod seboj hlapca. Zdrobilo mu je glavo in stisnilo prsni koš. Šip je obležal na mestu mrtev.

Otrok podlegel opeklina. Naš list je poročal, da se je užgala oblekca triletni posestnikovi hčerki Slavici Jelenovi iz Železnega, ko so zažigali 14. marca na Železnem pri Veliki Pirešici v celjski okolici na njivi suhljad. Hudo opečenega otroka so koj spravili v celjsko bolnišnico, kjer je dočrpel po enomesečnih bolečinah sredi minulega tedna.

Preužitkar padel v potok in utonil. Ignac Gradič, 76 letni preužitkar iz Krajnih dol, je padel v Trški gori pri Kalobjah v okolici Sv. Jurija ob južni železnici v potok in utonil.

Smrtna nesreča pri podiranju v gozdu. Jožef Jazbinšek, 38 letni delavec v Jurkloštru pri Rimskih Toplicah, je podiral drevje v gozdu. Izpodžagano drevo se je podrlo na Jazbinška in ga tako poškodovalo na glavi in prsnem košu, da je podlegel poškodbam v celjski bolnišnici.

Rooš Ure za birmo
najceneje pri 626
Bureš Franjo
urar in draguljar
MARIBOR, VETRINJSKA ULICA 26

Prenaglenost z orožjem zakrivila smrt delavca. V kemični tovarni v Hrastniku je bil pred dvema letoma uslužben 35 letni delavec Viljem Gačnik iz Dola pri Hrastniku. Med njim in inženirjem Emanuelom Zelinko, ki je uslužben v isti tovarni, je prišlo za časa Gačnikove službe v tovarni v neki hrastniški gostilni do spopada, ki je imel za posledico Gačnikov odpust iz službe v tovarni. Gačnik se je skozi dve leti trudil, da bi zopet dobil kje delo, kar pa se mu ni posrečilo. Tako se je v začetku minulega tedna odločil, iti prosit za delo zopet v kemično tovarno. Ko je prišel v tovarno, se je vsedel in čakal na vodjo inž. Zelinko pred pisarno. Zelinka je prišel po vrto in ugledal Gačnika sedečega pred pisarno. Gačnik je po naključju segel v zadnji hlačni žep. Zelinka je menil, da ima Gačnik orožje in da se hoče maščevati. Potegnil je samokres in ustrelil Gačnika v trebuh. Hudo ranjenega Gačnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ga takoj operirali. Rešiti pa ga niso mogli in je nesrečni delavec v bolnišnici poškodbam podlegel. Gačnik je bil oženjen in je zapustil ženo ter hčerko.

Nesreča mizarskega mojstra. V Kranju se je zgodila v soboto prometna nesreča. Mizarskega mojstra Ivana Pečenka iz Kranja je podrli avto pri prehodu čez cesto. Kolesa avtomobila so strla mojstru levo nogo in so ga poškodovala na glavi. Lastnik avtomobila je žrtev nesreče koj prepejal v bolnišnico.

Birmovanje v šaleški in ljutomerski dekaniji. V dekaniji šaleška dolina: V soboto predpoldne 8. junija v Šmartnem pri Šaleku; isti dan popoldne: kateheza, birma in oficij za posvetitev cerkve pri Sv. Pankraciju na Gornji Ponikvi; v nedeljo, 9. junija, istotam posvetitev župne cerkve in dveh oltarjev; v ponedeljek, 10. junija, v Št. Ilju pri Velenju; v torek, 11. junija, v Št. Janžu na Vinski gori; v sredo, 12. junija, pri sv. Juriju v Škalah; v četrtek, 13. junija, pri sv. Mihaelu v Šoštanj; v soboto, 15. junija, pri sv. Petru v Zavodnjem; v nedeljo, 16. junija, pri sv. Križu, župnija sv. Andreja v Belih vodah. — V dekaniji Ljutomer: v sredo, 19. junija, pri Sv. Križu pri Ljutomeru; v četrtek, 20. junija, pri sv. Janezu Krstniku v Ljutomeru; v pe-

tek, 21. junija, pri sv. Mihaelu v Veržeju; v soboto, 22. junija, pri sv. Roku in Sebastijanu v Cezanjevcih; v nedeljo, 23. junija, pri sv. Trojici pri Mali Nedelji; v ponedeljek, 24. junija, pri Sv. Juriju ob Ščavnici; v torek, dne 25. junija, pri sv. Magdalenii na Kapeli; v sredo, 26. junija, pri sv. Petru v Gornji Radgoni; v četrtek, 27. junija, pri Marijinem Vnebovzetju v Apačah.

Važno za vojne invalide in upokojece. Finančno ravnateljstvo v Ljubljani razglasa, da invalidi in državni upokojeenci za primer mobilizacije in vojnega stanja svojih prejemkov ne bodo dobivali po pošti, ampak jih bodo izplačevale vse državne blagajne na podlagi plačilnih knjižic. Plačilne knjižice je ljubljansko finančno ravnateljstvo za svoje plačevance že izstavilo. Invalidom, vojnim žrtvam in upokojeencem bodo dostavile plačilne knjižice pristojne občine proti odškodnini 3 din.

Romanje k Majki Bistriški se vrši o Duhovem, kakor vsako leto. V četrtek, 9. majnika, popoldne ob štirih pridiga za Slovence in pete litanije Matere božje. Na svidenje! — Ladislav.

Opozorilo! Lastniki predvojnih avstro-ogrskih državnih in deželnih posojil (obveznic) naj se prijavijo — v kolikor tega še niso storili — in sporoče vrsto ter količino obveznic v imenski vrednosti Društvu za zaščito interesov imetnikov predvojnih avstro-ogrskih državnih in deželnih obveznic v Ljubljani, Prešernova ulica 3—II (Zveza jugoslovanskih hranilnic).

Požari

Nad vasjo Žerivišče, občina Teharje pri Celju, je začela goreti blizu Bojanskega grabna obsežna posekana planota, last g. Žagarja iz Save. Ogenj je zajel dračje in listje in se je hitro širil proti vrhu. Telefonično na pomoč pozvani celjski gasilci so požar omejili z lopatami ter krampi, ker sicer bi bil dosegel gozd in povzročil nepregledno škodo.

V Cigoncah pri Slov. Bistrici je zgorelo grofu Attemsulu okoli 12 ha 20 letnega smrekovega gozda. Škoda znaša 300.000 din. Bistriški gasilci so nesrečo s pomočjo prebivalstva po dveurnem trudapolnem delu udušili.

V obmejni Gornji Radgoni je izbruhnil ogenj predpoldne v gospodarskem poslopu dimnikarskega mojstra Miška Križaneca. Plameni so preskočili radi vetra na sosedno stanovanjsko hišo. Radi izredno vetrovnega vremena je grozila požarna nesreča vsem sosednim poslopjem z uničenjem. Če bi se bil ogenj razširil, bi bil celi trg v nevarnosti. Domačim in gasilcem iz Radgone je uspelo, da so ogenj omejili na prizadeti poslopji. Škoda znaša 100.000 din, zavarovalnina je le polovična. Pri gašenju se je nevarno opekel trgovski pomočnik Ladislav Arpaš, na katerega se je zrušilo goreče tramovje.

zbrali skupaj iz svojih žepov in od dobrih ljudi, naprej pa je že šlo. Kravo so redili v nekem hlevu blizu univerze. Pri molži so se vrstili. Mleko so prodajali v veži vaeučilišča svojim tovarišem, kar ga je bilo pa več, so ga ponujali tudi po mestu. Na ta način jim je krava razmeroma dovolj hitro povrnila njihov »obratni kapital«. Ko so kravo prodali, so z izkupičkom plačali šolnine (najbrž niso preveč visoke) in še nekaj jim je ostalo.

Cudne številke. V sodni dvorani nekega malega mesta so pred nedavnim doživeli veliko presenečenje, ko so zasliševali nekega 91 letnega moža kot pričó. Na sodnikovo vprašanje, ali ima brate in sestre, je odgovoril: »Imel sem samo brata, a ta je od leta 1797.

»Tu so že!« je prevzeta od strahu zašepetala Natalija. Vsa se je tresla.

Šubin je preživljal grozne trenutke. Vsega je prevzel silen strah. Strahopetec, ki je imel na vesti toliko nedolžnih smrtnih žrtev, se je tresel za svoje življenje. Kot zver, ki se je ujela v kletko, je tekal po sobi gor in dol.

Natalija ga je gledala s prezirom. Da ni junak, je vedela že prej, a take strahopetnosti mu ni pripisovala. Ko je Šubin zaslišal iz vpitja svoje ime, je obupno zastokal.

Brez suknje in čepice je skočil k vratom, ki so vodila na vrt.

Kmalu nato so se s hrupom odprla večna vrata. V hišo je vdrlo nekaj mož.

»Kje je Šubin?« je zavpil prvi.

»Ne vem!« je s tresočim glasom odgovorila Natalija.

»Kam se je skril morilec,« je zakričal drugi.

Natalija je molčala.

Neki kmet, ki je imel železne vile, je skočil k njej in ji nastavil vile na prsi.

»Povej, kje je krvolok, sicer te prebodem!«

Sosed ga je prijel za roko in mu rekel:

»Pusti jo, ker ga gotovo ne bo izdala. Raje preišči-mo hišo!«

Preden so kmetje stopili v drugo sobo, so na vrtu odjeknili trije strelji.

Natalija je otrpnila od groze.

Kmetje so hiteli na vrt.

Tu je ležal Šubin. Glasno je hropel. Na prsih je imel rano, iz katere je tekla kri. Čez nekaj trenutkov je hropenje utihnilo...

»En pes je manj!« je rekel mož, ki je prej streljal. Z nogo je sunil Šubina, da bi se prepričal, ali je res že mrtev.

10.

Odesa je že prej igrala precej važno vlogo. Bila je za Petrogradom največje rusko pristanišče. Kot prestolnica ukrajinske gubernije je bila sedež najvišjih oblasti in važno kulturno središče.

V boljševiski Rusiji je mesto ohranilo svoj pomen. Le zunanje lice in način življenja sta se v precejšnji meri spremenila. Prejšnje veselosti in brezskrbnosti je bilo konec. Prijazne obraze so zamenjali mrki. Sijaj je prepustil mesto enoličnosti. Kulturne ustanove so se morale umakniti in dati prednost tovarnam, vojašnicam in koncentracijskim taboriščem.

Na obmorski strani mesta je stala dolga, trinadstropna stavba. Po obliki in rumeni barvi je bila podobna vojašnici ali ječi. Nad glavnim vhodom je visela rdeča zastava. Na sredi zastave je bil boljševiski znak: srp in

Dne 17. aprila se je pojavil rdeči petelin popolne v vasi Trije mlini v bližini Dolnje Lendave. Radi močnega vetra se je nesreča širila z neugna no naglico. Zgorela so štiri hiše z gospodarskimi poslopji ter orodjem. V ognju se je zadušilo 50 prašičev, nekaj glav goveje živine in mnogo perutnine. Škoda znaša 200.000 din, zavarovalnine pa sploh ni. V vasi stanujejo po večini Madžari.

Dne 18. aprila okoli ene ure ponoči je začelo goret v Veliki vasi pri Slivnici. Ogenj se je pojavil v gospodarskem posloplju posestnika Lešnika in se je hitro razširil na stanovanjsko poslopje. Radi vetra so bila koj v objemu plamenov sosedna poslopja posestnika Bernika. Rešili so živino in pohištvo. Zgorela je vsa zaloga krme in precej perutnine. Oba pogorela sta oškodovana za 150.000 din.

V noči na 18. april je začelo goret in Poljanah pri št. Vidu nad Ljubljano 30 m dolgo in 13 m široko gospodarsko poslopje veleposestnika Franca Ježeka. Poslopje je zgorelo s krmo vred in je škoda do 200.000 din. Zavarovalnina je samo polovična.

V Sp. Gašteraju v župniji Sv. Jurij v Slov. goricah je uničil požar s slamo krito gospodarsko in stanovanjsko poslopje posestnika Ivana Škergeta.

V št. Iju je začel goret gozd posestnice Marije Černec. Ogenj so pa pogasili prej, preden je zavzel večji obseg. Zažgali so po neprevidnosti otroci.

Zgorel je poldrugi oral bukovega in pol orala smrekovega gozda posestniku Antonu Robiču na Breznem. Škoda cenijo na 15.000 din.

V Lipovcih pri Beltincih v Slov. Krajinu je pogorela hiša posestniku Ivanu Luku. Zavarovalnina znaša komaj 6000 din.

Zadnji petek, 19. aprila, je začela goret stanovanjska hiša posestnika Viktorja Glaserja v Bojtni, občina Šmartno na Pohorju. Radi vetra se je razširil ogenj na vsa tri poslopja, ki so pogorela. Vzrok nesreče je slab dimnik. Škoda znaša 100.000 din.

Brezprimerna surovost. Iz Ptuja poročajo: Pred kratkim so zasadili ob državni cesti sadna drevesa, ki so postala zopet žrtev brezprimerne surovosti. Neznani storilci so nasad kratkoma polomili. Orožniki so zaprli pod sumom krivde nekoga H. F. iz Hajdine.

Uboj pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Pri Sv. Tomažu pri Ormožu se je zgodil uboj, katerega smrtna žrtev je postal Kamenščak Franc, star 37 let ter oče sedmih otrok. Hude poškodbe je dobil 39 letni Vrtnjak Franc ter oče šest otrok, oba iz Male vasl. Orožniki so aretirali 5 fantov v starosti 17 do 25 let.

Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliničke izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Tatvina na Prihovi. V noči na petek, 19. aprila, je neznan tat vdrl skozi malo zamreženo kletno okence v trgovino Oberski na Prihovi. Odnesel je nekaj moških srajc, nogavic, nekaj klobas, salam in precej cigaret, pisemskih znamk in denarja. Še celo nahrbtnik je našel, ki je bil skrit v omari, in vanj nabasal ukradenno blago. Škode je nad 2000 din. Eno svojih nogavic je pustil v gozdu, kjer si je nataknil nove. Tatu so morale biti znane hišne razmere, da je šel tudi v sobo in ukradel uro, pa se fant ni prebudil. Odsel je skozi večna vrata, kjer je našel ključ v vratih. Tatu so že na sledi.

Nista imela sreče z ukradenim motorjem. V Kranju sta se zaleta pri kokrskem mostu v cementni nastavek Anton Šmajdek, tovarniški delavec iz Jugobrone in Jože Fende, kleparski pomočnik iz Predoselj. Ponesrečena sta vzela v noči brez vednosti lastnika motorno kolo in se odpeljala z največjo brzino po Jezeraki cesti v smeri proti Primskovem. Vožnja na ukradenem motorju je bila zelo kratka, ker sta zaleta z vso silo ob mostni robnik ob tretji uri zjutraj. Šmajdek se je hudo poškodoval na glavi in ima zlomljeno levo nogo. Fende si je pa pri trčenju popolnoma zdrobil levo nogo. Lastnik motorja ima 2000 din škode.

Krvav obračun med bratoma. V Pristavi pri Krškem je oddal 24 letni posestnikov sin Alojz Čučnik, kolarski pomočnik, dva strela iz zasede na starejšega brata Franca. Obstreljenega so prepeljali v obupnem stanju v bolnico v Brežice. Storilec se je sam javil orožnikom in izpovedal, da je ravnal v silobranu, ker sicer bi ga bil brat s sekiro.

Nad spečim sta se maščevala. V Melincih v Slov. Krajinu je podil Štefan Gerič s kolom po vasi dva fanta. Slednjic se je podal spat v hlev k posestniku Matiji Kuzmi. V spanju sta ga napadla zgoraj omenjena fanta. Eden je svetil z električno svetilko, drugi pa je Geriča dvakrat udaril s kolom po glavi in ga ubil.

Za umor iz ljubosumnosti 15 let ječe. Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je obravnaval 16. aprila slučaj umora iz ljubosumnosti. Zagovarjal se je 26 letni Adam Tomič, ki je bil nekaj let uslužben na orožniški postaji v Cir-kovcah. Tomič je 25. januarja t. l. v Hutterjevi tovarni v Melju v Mariboru ustrelil iz ljubosumnosti 17 letno zaročenko Marijo Frankovo iz Cir-kovc. Morilec je bil obsojen 15 let težke ječe. Obsojeni je sprejel kazen z izjavo, da se bo pri-tožil.

Vinarski muzej v Ptuju

V tako zvanem rimskem stolpu, kateri je naslonjen na nekdanje mestno obzidje v Ptuju, urejujejo vinarski muzej, ki bo prvi od te stroke v Sloveniji.

Prastaro gojenje vinske trte okrog Ptuja ter po Halozah povsem opravičuje ustanovitev vinarskega muzeja, kojega zamisel je bila sprožena pred leti. Dohod v ta edinstveni muzej je iz lepo urejenega parka, ki leži ob Dravi. Vhod krona ptujski mestni grb z letnico 1551. V notranjosti stolpa je klet in nad njo prostori za muzej.

Debelo stolpno zidovje je zelo prikladno za zbirko najstarejšega orodja, ki je v najtesnejši povezanosti z vinogradništvom na tej tisočletja stari in za gojenje trte usposobljeni zemlji. Že v cvetoči rimski dobi so pokrivali položno in sončnim žarkom izpostavljeno gričevje po Halozah lepo urejeni vinogradi, kateri so dajali okusno vince vojakom dvajsete rimske legije, ki je bila porazdeljena po okolici starodavnega Petovija (Ptuja).

Rimski cesar Probus (276—282 po Kr. r.) je dovolil doslužnim rimskim vojakom sajenje vinske trte v pokrajini Panonija, na koje koncu proti pokrajini Norikum je bilo rimsko mesto Petovio. Stari rimski veterani so se koj poslužili v polni meri omenjenega cesarjevega dovoljenja. Po ilovnatih gričih okolice rimskega taborišča v Ptuju so se začeli razvijati drug za drugim vinogradi, katere so

pred 2000 leti z isto skrbjo in pridnostjo kakor danes zasajali ter gojili.

Iz teh prvih časov vinogradništva okrog Ptuja so se ohranili do danes nekateri zanimivi ter poučni predmeti, kakor: ostanki ogromnega sode, čedno izoblikovani in navadni vrči, priprosti svečniki, precej nožev, katerih so se posluževali rimski vinogradniki, ter nekaj dragocenih steklenic in kozarcev iz rdeče glinice. Posebna zanimivost je posoda iz črno-rdeče glinice, ki ima obliko majhnega vinskega sode.

Iz srednjega veka (15. stoletja) je videti v ptujskem muzeju mojstrsko izdelane vinske posode in krasen kip sv. Urbana, zaščitnika vinogradnikov. Ohranjene so dalje listine sodarskega združenja iz leta 1611., pravila ptuj-ske sodarske zadruge, katera je potrdila cesarica Marija Terezija 5. decembra 1744., in še več drugih podobnih listin, ki dokazujejo cvetočo sodarsko obrt Ptuja, katera je bila v najožji zvezi z vinogradništvom.

Razen omenjenih listin poseda muzej sode zadruge, kozarce iz cina, omaro sodarskega združenja, celo zbirko prav starih ter novejših ključavnic za viničarije, kleti, hišnih ključavnic, raznolično orodje kletarjev iz preteklosti, razne nože vinogradnikov, motike, barvice ter glinaste vinske posode.

Ptujski muzej bo sčasom tako urejen, da bo omogočen obiskovalcem pregled razvoja

kladivo. Nad vrati je bila velika tabla z napisom: Ljudski komisar za Ukrajino. Na vsaki strani vrat je stala po ena stražniška lopa, pred vsako je stal vojak.

V sobi, ki je bila z apnom pobeljena in iz katere se je nudil razgled na pristanišče in brezskrajno morsk gladino, je sameval mož, ki bi mu prisodili pet in trideset let starosti. Sedel je za pisalno mizo, ki je bila obložena s kupi papirjev. Na svoji levisi je imel telefonski aparat.

Soba je bila zelo preprosta; štiri stene, pisalna miza, dva stola in omara za spise — to je bilo vse.

Taka je bila pisarna ljudskega komisarja v Odesi, člana izvršilnega odbora komiteta sovjetske Rusije, Klavs Rišina.

Mož, ki je sedel na mizo, je bil Klavs Rišin. Zaposljen je bil s pregledovanjem spisov. Od časa do časa je z naglim okretom roke podpisal svoje ime.

Okrog njega ni bilo drugega hrupa, kakor šumenje morja in od časa do časa težki koraki vojaške straže.

Obiskovalec bi mogel misliti, da se komisar ni menil za čas, ker v sobi ni bilo ure. Tudi svetilke ni bilo v sobi in iz tega bi mogli sklepati, da komisar ni bil prijatelj bedenja in večernega dela.

Od vrat se je videl samo komisarjev hrbet. Če je obiskovalec hotel videti njegov obraz, je moral iti na nasprotno stran pisalne mize.

Komisarjeva glava je bila lepa, zlasti gornji del obraza. Čelo je bilo široko in pravilno razvito, lobanja je bila močna, dovolj prostorna za veliko inteligentnost, ki je krasila komisarja. Oči so bile sive, često zasrte s hladno krvoločnostjo. Usta so bila stisnjena in polna grožnje. Glas je bil rezek.

Vsa zunanost je tvorila ponosno, mrzlo lepoto, ki jo je človek občudoval, toda ogreti se zanjo ni mogel.

Čelo so venčali dolgi in črni lasje. Tuintam jih je prepredla srebrna nitka.

Klavs Rišin je štel devet in dvajset let. Po zunanosti bi mu prisodili najmanj pet in trideset. V desetih letih je šel skozi toliko borb in je gledal v oči tolikim nevarnostim, da se je od tega postaral.

Za seboj je imel trdo borbo. Z odločnostjo je premagal vse ovire in se priril v prve vrste. Postal je gospodar Ukrajine in uboga domovina je bila njemu prepuščena na milost in nemilost.

Trda narava, nepopustljivost, okrutnost so ustvarile iz Klavs neke vrste samosilnika, kakršen morda v duši ni bil. Postal je suženj boljševiskega nazora o družbi. Zaradi tega je šel naprej brez oklevanja, brez slabosti, prepričan o tem, da bo človeštvu šele tedaj zasijala zvezda sreče, ko bo povsod zmagal boljševisem.

(Dalje sledi)

mrtev.« — »Mislihi ste menda 1897?« — »Ne, 1797.« — »To je vendar nemogoče, saj je poteklo od tedaj 143 let!« — »Pa je vendar tako. Moj oče se je poročil leta 1796., ko mu je bilo 18 let. Leto dni pozneje se je rodil moj brat, ki je pa umrl že po šestih mesecih. To je bilo leta 1797. Po smrti prve žene se je moj oče poročil leta 1847. vnovič. Leta 1848. sem se jaz rodil. Tedaj je bil moj brat že 51 let mrtev. Sedaj imamo leto 1940. — torej je od tedaj prešlo 143 let!« Stari mož je imel pač prav, na ta način se je lahko zgodilo, da sta on in njegov brat živela v treh stoletjih.

Najtrša snov. Diamant — najtrša snov, ki jo poznamo na svetu, je pomagala ameriškim izumiteljem do nove ko-